

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Комисия за енергийно
и водно регулиране

РЕШЕНИЕ

№ Ц - 12

от 16.03.2022 г.

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

на закрито заседание, проведено на 16.03.2022 г., след като разгледа Решение № 12168 от 29.11.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7488 от 2020 г., с което е оставено в сила Решение № 2146 от 22.04.2020 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 34 състав по адм. дело № 8654 от 2019 г., с което се отменя Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г., в частта му по т. 3, на Комисията за енергийно и водно регулиране и преписката се връща за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона, установи следното:

С Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), считано от 01.07.2019 г., е утвърдила пределни цени на топлинната енергия и е определила преференциални цени на електрическата енергия, произведена по високоефективен комбиниран начин от централа с комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, при прилагане на метода на ценово регулиране „норма на възвръщаемост на капитала“ на дружества от сектор „Топлоенергетика“. По т. 3 от посоченото решение, Комисията е утвърдила на „Топлофикация – Плевен“ ЕАД (сега „Топлофикация - Плевен“ АД), цени на електрическата и топлинната енергия, както следва: преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 213,87 лв./MWh, премия по чл. 33а от Закона за енергетиката (ЗЕ) – 123,38 лв./MWh, еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 84,98 лв./MWh, еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 84,96 лв./MWh, при ценообразуващи елементи на цените: необходими годишни приходи – 84 337 хил. лв., в т. ч.: разходи – 82 204 хил. лв., от които условно-постоянни – 15 443 хил. лв. и променливи – 66 761 хил. лв.; регулаторна база на активите – 37 883 хил. лв., норма на възвръщаемост – 5,63%, при количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 297 000 MWh, количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 207 400 MWh и количество топлинна енергия с топлоносител водна пара – 37 600 MWh.

По жалба на „Топлофикация - Плевен“ АД, с Решение № 2146 от 22.04.2020 г. на Административен съд - София град (АССГ), Трето отделение, 34 състав по адм. дело № 8654 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 12168 от 29.11.2021 г. на Върховния административен съд (ВАС) по адм. дело № 7488 от 2020 г. е отменено Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г., в частта му по т. 3, и преписката е върната на КЕВР за ново произнасяне при съобразяване на дадените задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

АССГ е приел, че утвърдените от КЕВР цени са формирани при противоречие с нормативните разпоредби, решението в оспорената част е незаконосъобразно като противоречащо на материалния закон и следва да бъде отменено на основание чл. 146, т. 4 от

Административнопроцесуалния кодекс (АПК). ВАС е приел, че решението на АССГ следва да се остави в сила, като е изложил подробни мотиви в тази връзка.

ВАС приема за правилни изводите на АССГ за незаконосъобразност на оспорения административен акт по отношение на разходите за закупуване на квоти за емисии парникови газове. В тази връзка ВАС посочва, че първоинстанционният съд е приел, че КЕВР не признава в заявления от „Топлофикация-Плевен“ АД размер разходи за закупуване на квоти за въглеродни емисии за периода 01.07.2019 г. - 30.06.2020 г., което е в резултат на приложени общ подход от Комисията при изчисляване на разходите за закупуване на квоти. АССГ е стигнал до извода, че по този начин се намалява възвращаемостта на дружеството в противоречие с метода на регулиране „норма на възвращаемост на капитала“, въз основа на заключението по комплексна съдебна технико-икономическа експертиза (КСТИЕ), според което прилагането на този общ подход води до наличие на некомпенсирани разходи, а именно разходите за първата половина на 2019 година, което противоречало на чл. 31, т. 2 от ЗЕ. ВАС излага съображения, че въз основа на обосновката на дружеството към подаденото от него заявление, количеството емисии за парникови газове за новия ценови период е 195 344 t, от които за закупуване 167 007 t по цена 25 евро за тон, а КЕВР е определила количество за закупуване за новия регулаторен период в размер на 157 784 t, което количество е изчислено съобразно приложен нов общ подход в решението на Комисията и след приспадане на предвидените квоти срещу инвестиции за 2017 г. по Националния план за инвестиции на Република България 2013 г. – 2020 г. (НПИ), съгласно чл. 10в от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвет, изменена с Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. (Директива 2003/87/ЕО). Според касационния съд, в заключението на КСТИЕ обективно е посочено, че КЕВР не е посочила причина и не е изложила съображения защо е взела предвид безплатните квоти за 2017 г. по чл.10в от НПИ и с тях е намалила количеството квоти недостиг, което дружеството ще трябва да закупи.

На следващо място, ВАС приема за правилни изводите на АССГ, че корекцията на КЕВР на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е в противоречие на предвидения в чл. 31, т. 4 от ЗЕ принцип на регулиране, според който цените на енергийните предприятия трябва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала. ВАС счита за правилен извода на АССГ, че регулаторният орган е поставил пазарни ограничения на договарянето на привлечен капитал, но не на база на относимите към момента на привличане на капитала лихвени нива, съгласно изискването на т. 40 от Указанията за образуване на цените на топлинната енергия и на електрическата енергия от комбинирано производство при регулиране чрез метода „норма на възвръщаемост на капитала“, приети с протоколно Решение № 116 от 26.06.2018 г., т. 1 на КЕВР (Указания-НВ), а въз основа на лихвените нива за предходния регулаторен период. Според касационния съд, за да достигне до този извод първоинстанционният съд правилно е приложил материалния закон въз основа на установените по делото факти, като е приел незаконосъобразност на корекцията в нормата на възвръщаемост. Според ВАС е правилно заключението на АССГ, че е икономически необосновано статистическите данни за лихвените нива към декември 2018 г. да се прилагат към кредити, привлечени от топлофикационните дружества в предходен регулаторен период при положение, че дружеството няма нито задължението, нито възможността да предоговаря или рефинансира кредитите си ежегодно. Включването в цените на норма на възвръщаемост на привлечения капитал под среднопретегления за жалбоподателя размер по правнообвързващи го договори за кредит с по-високи лихвени нива, води до намаляване на неговата възвръщаемост, поради което е в противоречие с изискването на чл. 31, т. 4 от ЗЕ. В тази връзка, ВАС посочва, че съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява като

среднопредтеглената величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, като Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал, на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация.

ВАС споделя решаващия извод на първоинстанционния съд по отношение неправилност на корекцията на КЕВР на разходите за амортизации в преноса на топлинна енергия. Касационният съд посочва, че АССГ е достигнал по правилно заключение по отношение на непризнатата от Комисията стойност на начислените амортизации през 2018 г., както и че липсва анализ на данните, предоставени от „Топлофикация – Плевен“ АД. Съгласно т. 31 от Указания-НВ, разходите за амортизации се изчисляват на основата на обосноваван от дружеството и признат от Комисията технически и икономически полезен живот на активите чрез прилагане на линеен метод на амортизация. Според ВАС, предоставената на КЕВР оперативна самостоятелност да не признае обосновавания от дружеството полезен живот на активите, не освобождава административния орган от задължението да изложи съображения в тази връзка. Граматическото тълкуване на подзаконовата разпоредба на чл. 14, ал. 4 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ) и по-конкретно употребения в нея термин „дружеството“ води до извод, че КЕВР следва да прецени, съответно признае технически и икономически полезен живот на активите на конкретното дружество, респективно да определи разходите за амортизации на конкретното дружество. ВАС приема, че общият подход в т. 1.1. в решението на Комисията относно полезния живот на активите при определяне на разходите за амортизации е в противоречие с посочената норма от подзаконовия нормативен акт. От друга страна, ВАС отбелязва, че решението на КЕВР е правилно и в съответствие с правилото на т. 31.1, б. „б“ от Указания-НВ, в частта, в която не са признати претендирани от дружеството разходи за амортизации на активи, които ще бъдат въведени в експлоатация през предстоящия регулаторен период.

Касационната инстанция преценява като правилно решението на АССГ относно незаконосъобразност на административния акт на КЕВР в частта, в която е направена корекция в заявените от дружеството разходи за ремонт за регулаторния период. Според ВАС, АССГ основателно е приел, че КЕВР не е задължена да приеме предложението на дружеството, но е задължена при корекция да изложи съображения, от които да стават ясни, кои конкретно планирани разходи за ремонти не се признават и защо. В конкретния случай в решението на КЕВР, с които се утвърждават разходите за ремонт на дружеството за съответния регулаторен период, липсват мотиви защо не се признава разликата до пълния заявен от дружеството размер.

ВАС преценява решението на АССГ по отношение на извършената корекция на разходите за достъп до електропреносната мрежа за правилно като краен резултат. Първоинстанционният съд е установил, че разходите за достъп до електропреносната мрежа са присъщи и необходими за осъществяване на лицензионната дейност производство на електрическа енергия от „Топлофикация – Плевен“ АД. Според АССГ, това са присъщи разходи, които всеки енергиен производител извършва и които произтичат от законното задължение на всички енергийни производители по чл. 104, ал. 2 от ЗЕ, поради което невъзстановяването им противоречи на разпоредбата на чл. 31, ал. 1, т. 4 от ЗЕ. В тази връзка ВАС установява, въз основа на данните в административната преписка и заключението на КСТИЕ, че при подаване на заявлението пред КЕВР, дружеството не е предвидило като разход за новия регулаторен период, разхода за достъп до електропреносната мрежа, съответно в доклада, предхождащ решението на Комисията липсва анализ относно такъв разход. Касационният съд констатира, че „Топлофикация-Плевен“ АД заявява включването му като ценообразуващ елемент за първи път с възражението си срещу доклада, постъпило в КЕВР с вх. № Е-14-04-9 от 04.06.2019 г. ВАС прави извод, че при това фактическо положение, КЕВР на първо място е следвало да прецени, доколко правилата в НРЦЕЕ

позволяват на Комисията да се произнесе по допълнително заявен разход, който не е бил заявен с първоначалното заявление на дружеството и както се твърди във възражението на дружеството, не е предвиден за новия регулаторен период и не е заложен в Указанията на Комисията към дружествата от сектор „Топлоенергетика“. Според ВАС, едва след положителен отговор на този въпрос, Комисията е следвало да изложи съображения по същество, доколко разходът за достъп до електропреносната мрежа е ценообразуващ елемент, налице ли е правило за изричното му изключване и защо.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от АПК, след като отмени административния акт, съдът решава делото по същество, когато въпросът не е предоставен на преценката на административния орган. Извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът отменя административния акт и изпраща преписката на съответния компетентен административен орган за решаване на въпроса по същество със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона (чл. 173, ал. 2 от АПК). С оглед изложеното, предвид отменителното съдебно решение и разпоредбите на АПК, КЕВР следва да се произнесе с ново решение вместо отмененото при спазване на указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона - материалноправните норми, действащи към момента на постановяване на Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г., в частта му по т. 3, което налага технико-икономически анализ на фактите и обстоятелствата, релевантни към момента на приемане на посоченото решение на КЕВР. С отмененото Решение № Ц-18 от 01.07.2019 г. на КЕВР, в частта му по т. 3, за „Топлофикация - Плевен“ АД са утвърдени и определени цени, считано от 01.07.2019 г. Ценовият период, през който тези цени са прилагани е от 01.07.2019 г. до 31.03.2020 г., предвид факта, че с Решение № Ц-11 от 01.04.2020 г., в частта му по т. 3, Комисията е утвърдила изменение на цените за дружеството, считано от 01.04.2020 г. В този смисъл, при повторното произнасяне, съответно приемане на решение от административния орган, постановените цени следва да бъдат приложими за периода от 01.07.2019 г. до 31.03.2020 г.

Във връзка с горното и след извършен анализ при съобразяване на дадените от съда задължителни указания с Решение № 12168 от 29.11.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7488 от 2020 г., с което е оставено в сила Решение № 2146 от 22.04.2020 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 34 състав по адм. дело № 8654 от 2019 г., цените и техните ценообразуващи елементи на „Топлофикация - Плевен“ АД за ценовия период от 01.07.2019 г. до 31.03.2020 г., са както следва:

1. Разходи за закупуване на квоти за емисии парникови газове:

За регулаторния период 01.07.2019 г. - 30.06.2020 г. разходите за закупуване на емисионни квоти на „Топлофикация - Плевен“ АД са определени в размер на 7 616 хил.лв. (162 938 т. *23,9 евро/тон*1,95583). Същите са изчислени при:

1.1. Количество въглеродни емисии в размер на 162 938 тона.

На база верифицирания доклад на дружеството за 2018 г. са изчислени среднопретеглените стойности на показателите на основното гориво (природен газ) - средните стойности на емисионния фактор, долната топлина на изгаряне, коефициентът на окисление и количеството гориво за прогнозния период 01.07.2019 г. - 30.06.2020 г. Въз основа на утвърдения от Министерство на околната среда и водите (МОСВ) образец-формуляр за попълване на ежегодната информация от дружествата (с нанесени формули за изчисление) е изчислено количеството отделени емисии, както следва:

1. Емисионен фактор за природен газ - 55,63 t CO₂/TJ;
2. Долна топлина на изгаряне - 34,38 GJ/t;
3. Коефициент на окисление - 100%;

4. Емитирани CO₂ - 194 656 t.

Прогнозното количество гориво за ценови период е природен газ - 101 780 km³.

Безплатни квоти за топлинна енергия за битови клиенти, предвидени във връзка с чл. 10а от Директива 2003/87/ЕО (изменена с Директива 2009/29/ЕО) – $(32\,523\text{ t CO}_2 + 25\,760\text{ CO}_2)/2 = 29\,142\text{ t CO}_2$.

Предвидени квоти срещу инвестиции по чл. 10в от НПИ за 2019 г. – 2 577 t CO₂.

Общо безплатни квоти (сума от 1/2 от квотите за 2019 г. и 1/2 от квотите за 2020 г.), по чл. 10а и чл. 10в от Директива 2003/87/ЕО (изменена с [Директива 2009/29/ЕО](#)) – $(29\,142\text{ t CO}_2 + 2\,577\text{ t CO}_2 = 31\,719\text{ t CO}_2$

Количество на емисиите CO₂ - безплатните квоти = 162 938 t CO₂

$(194\,656\text{ t CO}_2 - 31\,719\text{ t CO}_2 = 162\,938\text{ t CO}_2)$

1.2. За целите на ценообразуването е приета средна отчетна цена (Average auction price) на CO₂ квоти от проведените в периода от 01.07.2019 г. до 30.06.2020 г. първични търгове (Primary market auction) на Европейската енергийна борса (European Energy Exchange) в размер на 23,90 евро/тон CO₂ (46,74 лв./тон CO₂). Левовата равностойност е изчислена с фиксирания валутен курс на Българската народна банка (1,95583 лв./евро). При изчисляването на посочената цена не са взети предвид постигнатите отчетни цени на CO₂ квоти на проведените търгове на германската и полската борси, както и тези за авиационни оператори. Поради това, че регулаторния период 01.07.2019 г. - 30.06.2020 г. обхваща полугодията на две календарни години (2019 г. и 2020 г.), за целите на изчисленията са използвани публично достъпни данни във файлове с наименование Emmision-spot-primary-market-auction-report-2019 и Emmision-spot-primary-market-auction-report-2020, които са публикувани в меню: Market data-Environmental Markets-Auction Market- Information Downloads или чрез пряк достъп от следния линк:

<https://www.eex.com/en/market-data/environmental-markets/eua-primary-auction-spot-download>.

2. Норма на възвръщаемост на привлечения капитал:

В съответствие с Указания-НВ, „Топлофикация-Плевен“ АД е представило справка Приложение № 3 (от ценови модел справки от № 1 до № 9), от която е видно, че средната претеглена норма на възвръщаемост на привлечения капитал на дружеството към 31.12.2018 г. е 9,37%. В Приложение № 3 дружеството е посочило договорените лихвени проценти и остатъчна главница, на базата на които е изчислен общият процент.

Съгласно чл. 31, т. 4 от ЗЕ цените на енергийните предприятия следва да осигуряват икономически обоснована норма на възвръщаемост на капитала и непазарните нива на нормата на възвръщаемост в ущърб на крайните клиенти не са в съответствие с тази норма. Регулаторните правомощия на Комисията включват определянето на пределни стойности на определени разходи, които могат да бъдат заимствани от официални източници, което се извлича и от разпоредбите на чл. 10, ал. 2 от НРЦТЕ и чл. 15, ал. 2 от НРЦЕЕ, според които нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е в съответствие с пазарната норма. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал се изчислява по начина, посочен в т. 40 от Указания-НВ, но се утвърждава до размера, посочен в т. 41 от Указания-НВ, според която Комисията определя пределна пазарна цена на привлечения капитал на основата на статистически данни за пазарните ѝ величини и/или официално публикувана прогнозна информация. В този смисъл е допустимо едновременното прилагане на двата подхода по т. 40 и т. 41 от Указания-НВ.

В изпълнение на регулаторните си правомощия, Комисията има право да определя пределни нива на определени разходи, с оглед оптимизиране на ценовите нива. Комисията следва да създава пазарна среда, в която да приближава поведението на естествените монополисти до пазарното такова. Съгласно чл. 2, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ЗЕ, основните цели на този закон са създаване на предпоставки за създаване и развитие на конкурентен и

финансово стабилен енергиен пазар и енергийни доставки при минимални разходи. В чл. 2, ал. 2 от същия закон е предвидено наред с други и задължението, производството и търговията с електрическа и топлинна енергия да се извършват при гарантиране интересите на потребителите. Целите, посочени в чл. 2 от ЗЕ са ангажимент на органите, осъществяващи държавната политика в енергетиката, регулиране на дейностите в енергетиката, както и на всички енергийни дружества, каквото е и „Топлофикация-Плевен“ АД. В тази връзка, с оглед спазване на изискванията на чл. 2, ал. 1, т. 4 от ЗЕ, е необходимо лицензиантът също да полага необходимите усилия, за да минимизира разходите си за осъществяване на лицензионната дейност. Гаранция за изпълнение на това задължение от енергийните предприятия е дейността на КЕВР по регулиране на цените в енергетиката и принципите, от които регулаторът се ръководи при извършването на тези дейности. На основание чл. 23, т. 4, т. 10 и т. 11 от ЗЕ, КЕВР следва да създава стимули за енергийните предприятия за ефективност на регулираните дейности, както и осигуряване на баланса между интересите на енергийните предприятия и клиентите. Предвид изложеното, приложимото законодателство допуска намаляване на нормата на възвръщаемост на привлечения капитал при отразяване на обективното състояние на пазара на кредитните услуги към съответния момент, с цел запазване относителната стабилност на цените на произвежданите от дружеството енергийни продукти в интерес на неговите клиенти.

С оглед горното, е извършена корекция на лихвата по взетите от дружеството кредити. Нормата на възвръщаемост на привлечения капитал е изчислена съгласно т. 40 и т. 41 от Указания-НВ, като средно претеглена величина от договорените годишни лихви на заемите и относителното тегло на съответния заем в общата сума на привлечения капитал, при пределна пазарна цена на привлечения капитал 3,57%, на основата на данни на Българската народна банка към 31.12.2018 г. (Лихвен процент и обеми по салда по кредити в лева за сектори нефинансови предприятия). По тези съображения е обосновано среднопретеглената лихва да е в размер на 3,57%. Определянето на ценообразуващите елементи за регулаторни цели, съобразено с пазарните им стойности, цели недопускане ощетяване на енергийните предприятия и клиентите, с което се спазва принципът в чл. 23, т. 4 от ЗЕ за осигуряване баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите.

3. Разходи за амортизации:

Разходите за амортизации в преноса са в размер на 298 хил. лв., съгласно принципите на ценово регулиране, посочени в чл. 23, т. 4 и т. 5 от ЗЕ за осигуряване на баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите и на равнопоставеност между отделните категории енергийни предприятия и чл. 31, т. 2 от ЗЕ, и при съобразяване с установеното в мотивите на Решение № 12168 от 29.11.2021 г. на ВАС по адм. дело № 7488 от 2020 г. „Топлофикация - Плевен“ АД не е обосновало технически и икономически полезен живот на активите, а е посочило, че е съобразило разходите за амортизации изцяло със собствената си счетоводна политика. Прилагането на линеен метод на амортизация не е достатъчно, за да се приеме, че заявителят е спазил всички изисквания относно прогнозиране на разходите. Освен това, следва да се има предвид, че при възприемане на специфичния подход, избран в счетоводната политика на всяко отделно регулирано дружество, предприятията и техните клиенти няма да бъдат третираны равнопоставено, което е императивно изискване на чл. 23, т. 5 от ЗЕ. В тази връзка и доколкото техническите и експлоатационните характеристики на енергийните обекти за пренос на топлинна енергия на всички регулирани дружества са служебно известни на регулаторния орган, е извършена обобщена оценка на техния полезен живот, като е прието за целесъобразно за регулаторни цели да се приемат единни амортизационни квоти за активите в преноса на топлинна енергия. НРЦТЕ и НРЦЕЕ не съдържат изисквания относно начина на групиране на активите при определяне на амортизационните квоти, поради което преценката е извършена при условията на оперативна самостоятелност. Активите са групирани съобразно

регулираните дейности, за които на дружествата се утвърждават цени, а именно – активи в производството и активи в преноса, в съответствие с правилата за регулиране на цени, съгласно ЗЕ. Разпоредбите на данъчното законодателство са неприложими при определяне на цени, които подлежат на регулиране по реда на ЗЕ, видно от разпоредбите на чл. 9, ал. 6 от НРЦТЕ, чл. 14, ал. 4 от НРЦЕЕ, а също и т. 31 от Указания - НВ, които изискват разходите за амортизации да се изчисляват на основата на обосноваван от дружеството и признат от Комисията технически и икономически полезен живот на активите чрез прилагане на линеен метод на амортизация. В допълнение „Топлофикация Плевен“ ЕАД е нарушило изискванията на т. 31.1, б. „б“, раздел II, глава втора от Указания – НВ, съгласно които в разходите за амортизация не се включват: амортизации и други разходи, свързани с реконструкция или ново придобиване на имущество за производство на електрическа и/или топлинна енергия и пренос на топлинна енергия, което не е било въведено като актив към датата на подаване на заявлението за цени. „Топлофикация Плевен“ ЕАД е включило в нарушение на изискванията за ценообразуване прогнозния размер на амортизациите по инвестиционна програма до 30.06.2020 г.

4. Разходи за ремонт:

Разходи за ремонт са определени на 4 667 хил. лв., съгласно отчетените за периода 01.07.2019-30.06.2020 г., и при съобразяване с установеното в мотивите на Решение № 12168 от 29.11.2021 г. на ВАС по адм. дело № 7488 от 2020 г.

5. Разходи за достъп до електропреносната мрежа:

Съгласно чл. 11, ал. 5 от НРЦЕЕ, в сила от 25.06.2019 г., за целите на регулирането на цените по чл. 30, ал. 1, т. 1 - 4 и чл. 33 от ЗЕ в състава на признатите от комисията разходи не се включват разходи за заплащане на цени за достъп до и/или пренос през електропреносната, съответно електроразпределителните мрежи, които се дължат от производители на електрическа енергия. Същото е предвидено и в чл. 30, ал. 6 и чл. 33, ал. 6 от ЗЕ. По същия начин, предвид чл. 36е, ал. 4 от ЗЕ, за целите на ценовото регулиране в състава на признатите от комисията разходи не се включват разходи за вноски по ал. 1, т.е. вноски във фонд „Сигурност на електроенергийната система“. Следва да се посочи, че част от произвежданата от дружеството електрическа енергия, за реализирането на която му е необходим достъп до електропреносната мрежа, се продава на свободния пазар, а не при условията на регулирани цени. Разходите за продаваната при пазарни условия електрическа енергия се компенсират съобразно пазарните механизми и в случая държавна намеса не е допустима.

В резултат на направените корекции с оглед спазване указанията на съда, цените на електрическата и на топлинната енергия на „Топлофикация - Плевен“ АД, за периода от 01.07.2019 г. до 31.03.2020 г., са както следва:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 214,59 лв./MWh;
2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 124,10 лв./MWh;
3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 84,98 лв./MWh;
4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 84,55 лв./MWh;
5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 3 и т. 4:

5.1. Необходими годишни приходи – 84 536 хил. лв., в т. ч.:

5.1.1. Разходи – 82 402 хил. лв., от които условно-постоянни – 15 736 хил. лв. и променливи – 66 666 хил. лв.;

5.1.2. Регулаторна база на активите – 37 908 хил. лв.;

5.1.3. Норма на възвръщаемост – 5,63%.

5.2. Количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 297 000 MWh;

5.3. Количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 207 400 MWh;

5.4. Количество топлинна енергия с топлоносител водна пара – 37 600 MWh.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 21, ал. 1, т. 8 и т. 8б, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 4 и чл. 33 и чл. 33а от Закона за енергетиката, чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и в изпълнение на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с влязло в сила Решение № 2146 от 22.04.2020 г. на Административен съд - София град, Трето отделение, 34 състав по адм. дело № 8654 от 2019 г., оставено в сила с Решение № 12168 от 29.11.2021 г. на Върховния административен съд по адм. дело № 7488 от 2020 г.,

КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ

РЕШИ:

Утвърждава на „Топлофикация - Плевен“ АД, за периода от 01.07.2019 г. до 31.03.2020 г.:

1. Преференциална цена на електрическата енергия (без ДДС) – 214,59 лв./MWh;

2. Премия по чл. 33а от ЗЕ (без ДДС) – 124,10 лв./MWh;

3. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител гореща вода (без ДДС) – 84,98 лв./MWh;

4. Еднокомпонентна цена на топлинната енергия с топлоносител водна пара (без ДДС) – 84,55 лв./MWh;

5. Ценообразуващи елементи на цените по т. 1, т. 3 и т. 4:

5.1. Необходими годишни приходи – 84 536 хил. лв., в т. ч.:

5.1.1. Разходи – 82 402 хил. лв., от които условно-постоянни – 15 736 хил. лв. и променливи – 66 666 хил. лв.;

5.1.2. Регулаторна база на активите – 37 908 хил. лв.;

5.1.3. Норма на възвръщаемост – 5,63%.

5.2. Количество електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство – 297 000 MWh;

5.3. Количество топлинна енергия с топлоносител гореща вода – 207 400 MWh;

5.4. Количество топлинна енергия с топлоносител водна пара – 37 600 MWh.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - София град в 14 - дневен срок.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

СТАНИСЛАВ ТОДОРОВ

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР:

РОСИЦА ТОТКОВА